

سرمقاله
آقای رئیس جمهور؛ اقتصاد با تعارف اداره نمی‌شود
ادامه از صفحه یک
بودجه، مهم‌ترین سند سیاست اقتصادی دولت است. اگر در لایحه ۱۴۰۵ همچنان اتکا به منابع ناپایدار، برآوردهای خوش‌بینانه از درآمدها و هزینه‌های اجتناب‌ناپذیر دیده شود، پیام آن برای بازار روشن خواهد بود: استمرار نااطمینانی. دولت می‌تواند با چند اقدام روشن، سیگنال متفاوتی به اقتصاد مخابره کند. کاهش هزینه‌های غیرضرور و اولویت‌بندی پروژه‌های عمرانی
پرهیز از استقراض غیرمستقیم از شبکه بانکی و ارائه جدول زمان‌بندی برای اصلاحات مالیاتی عادلانه و کاهش فرار مالیاتی از مولفه‌های حائز اهمیت می‌باشد.
اقتصاد با امید لفظی آرام نمی‌شود؛ با پیش‌بینی‌پذیری آرام می‌شود، در بازار ارز نلگر انتظارات تورمی نرخ ارز در سال‌های اخیر، به شاخصی برای سنجش آینده اقتصاد تبدیل شده است. هر نوسان شدید، مستقیماً به انتظارات تورمی دامن می‌زند. سیاست ارزی مبهم یا چندانکه، بیش از هر چیز به بی‌اعتمادی بازار می‌انجامد.
آیا دولت اراده دارد به سمت یک سیاست ارزی شفاف، با دامنه نوسان مدیریت‌شده و اطلاع‌رسانی منظم حرکت کند؟ آیا هماهنگی کامل میان تیم اقتصادی و بانک مرکزی برقرار است؟ این‌ها پرسش‌هایی است که فعالان اقتصادی هر روز از خود می‌پرسند.
واقعیت آن است که هر اصلاح اقتصادی، هزینه کوتاه‌مدت دارد. اما جامعه زمانی این هزینه را می‌پذیرد که بدانند مسیر روشن است و توزیع بار اصلاحات عادلانه خواهد بود. اگر مردم احساس کنند فشار صرفاً بر حقوق‌بگیران و تولیدکنندگان شفاف وارد می‌شود، در حالی که رانت و ناکارآمدی مصون می‌ماند، هیچ سیاسی‌پایدار نخواهد بود.
آقای‌رئیس‌جمهور، جامعه از شما معجزه نمی‌خواهد؛ برنامه می‌خواهد. برنامه‌ای با اعداد مشخص، زمان‌بندی روشن و گزارش‌دهی منظم. اگر قرار است تورم مهار شود، عدد هدف چیست؟ در چه بازه‌ای؟ یا چه ابزارهایی؟ اگر قرار است قدرت خرید ترمیم شود، منابع آن از کجا تأمین خواهد شد؟
اقتصاد ایران بیش از هر زمان دیگری به شجاعت در تصمیم‌گیری و صداقت در گفتار نیاز دارد. فاصله گرفتن از ادبیات کلی و حرکت به سوی سیاست‌های سنجش‌پذیر، شاید نخستین گام برای بازگرداندن اعتماد عمومی باشد.
اکنون زمان آن است که دولت نشان دهد اراده اقتصاد، نه میدان شعار، که عرصه عمل مبتنی بر داده و انضباط است.

خبر
میزبانی وزارت دفاع جمهوری آذربایجان از نمایندگان ناتو

وزارت دفاع جمهوری آذربایجان از میزبانی از نشست مشترکی با نمایندگان سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) با هدف تقویت هماهنگی‌های نظامی بر مبنای استانداردهای ناتو و برنامه‌ریزی برای برگزاری مانورهای مشترک خبر داد.

به گزارش ایسنا، وزارت دفاع جمهوری آذربایجان در بیانیه‌ای اعلام کرد نشست مشترکی را با نمایندگان ناتو از روز سه‌شنبه در شهر باکو در چارچوب برنامه موسوم به «برنامه همکاری شراکت انفرادی» برگزار کرده است.

به گزارش خبرگزاری «آذرتاج»، در این نشست گردانندگان یکی از برنامه‌های ائتلاف ناتو تحت عنوان بازخورد و ارزیابی «مفهوم توانمندی‌های عملیاتی» ناتو (OCC) شرکت داشته، روی برنامه‌ریزی و تدارک مانور «خود ارزیابی سطح امنیت» ناتو (۲۰۲۶ ژوئن در جمهوری آذربایجان اجرا شود، تمرکز می‌کند.

هدف اصلی این نشست که در آن چند کارشناس بین‌المللی به همراه نمایندگان وزارت دفاع جمهوری آذربایجان حضور می‌یابند بررسی و ارزیابی مانورهای رزمی، پشتیبانی لجستیکی، آمادگی تجهیزات و توانایی عملیات مشترک واحدها با رعایت استانداردهای ناتو اعلام شده است.

برنامه همکاری مشترک باکو و ناتو محدود به این نشست نیست، بر اساس اسناد منتشر شده، پیش از این نیز در ماه فوریه ۲۰۲۶، یک دوره آموزشی با عنوان «برنامه‌ریزی لجستیک در ناتو» توسط تیم آموزشی سیار فرماندهی عالی نیروهای متحد ناتو در باکو برگزار شده بود.

وزیر دفاع جمهوری آذربایجان، کیچیک پاشیوا.

به گزارش ابتکار مذاکرات پیش رو در خلأ رخ نمی‌دهد. انباشت بحران‌های چند سال اخیر، از جمله تحولات پرشتاب برنامه هسته‌ای ایران، تنش‌های بی‌سابقه در دریای سرخ و خلیج فارس، جنگ‌های نیابتی و مستقیم در منطقه، و فشار بی‌امان تحریم‌ها، دو طرف را به نقطه‌ای رسانده که حفظ «وضعیت موجود» دیگر برای هیچ‌کدام مطلوب و حتی امکان‌پذیر نیست. ژنو این‌بار صحنه مدیریت تنش نیست، بلکه صحنه تصمیم‌گیری نهایی است.

هدف اصلی واشنگتن، طولانی کردن زمان گریز هسته‌ای ایران و بازگرداندن نظارت‌های عمیق و فراگیر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است. نگرانی از غنی‌سازی یا درصدهای بالا، اولویت اول امنیتی غرب محسوب می‌شود.

از سوی دیگر تهران برنامه هسته‌ای خود را صلح‌آمیز و ابزار چانه‌زنی اصلی خود می‌داند. ایران خواستار لغو تضمین‌شده و راستی‌آزمایی‌شده تحریم‌های بانکی و نفتی در ازای هرگونه محدودیت داوطلبانه است.

سخنان ترامپ چه بود؟

شب گذشته ترامپ با طرح ادعاهای شدید ضدایرانی، بار دیگر به حمله متجاوزانه علیه تأسیسات هسته‌ای ایران در ماه ژوئن اشاره کرد و به آن بااید و با وجود اینکه تأکید کرد مذاکرات میان ۲ طرف ادامه دارد و ترجیح او دیپلماسی است، تهران را به «تروریسم»، «سرکوب» و «تلاش مجدد برای ساخت سلاح هسته‌ای» متهم کرد.

ترامپ در اظهاراتی ضدایرانی مدعی شد: «به همین‌خاطر تابستان گذشته به ایران حمله کردیم و در طول این حمله همه تأسیسات هسته‌ای ایران را نابود کردیم. این عملیات به‌عنوان چکش نیمه‌شب شناخته می‌شود.»

او ادا کرد: «به مدت چندین دهه سیاست آمریکا جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای بود. زمانی که آمریکا ۴۷ سال پیش کنترل ایران را از دست داد، دولت ایران و نیروهای نیابتی قاتل خود به چیزی جز تروریسم، تنفر و کشتار دامن نزده است. آن‌ها هزاران آمریکایی را قطع عضو کرده و به میلیون‌ها نفر در سراسر جهان آسیب زده‌اند. در دولت اولم (سردار) سلیمانی را از میان برداشتم و این اقدام تأثیرات بسزایی داشت. (سردار) سلیمانی پدر بمب‌های جاده‌ای بود.»

ترامپ هم‌چنین مدعی شد: «در ۲۳ ماه‌های گذشته در ایران، دولت ایران بیش از ۳۲ هزار معترض را در کشور خودشان به قتل رسانده است. دولت ایران یا به سوی آن‌ها تیراندازی کرده یا آن‌ها را اعدام کرده است. البته با تهدید به خشونت گسترده، مانع اعدام شدن بسیاری از این افراد شدیم. ایرانیان همین لحظه موشک‌هایی ساخته‌اند که می‌تواند اروپا را هدف قرار دهد و بزودی موشک‌هایی خواهند

ساخت که می‌تواند آمریکا را هدف قرار دهد.» او ادا کرد: «پس از عملیات چکش نیمه‌شب به آن‌ها هشدار داده شد که سلاح هسته‌ای نسازند اما آن‌ها به‌دنبال شروع دوباره برنامه هسته‌ای خود هستند. همین لحظه، آن‌ها درحال دنبال کردن اهداف خود هستند. ما درحال مذاکره با آن‌ها هستیم. ایرانیان به دنبال توافق هستند، اما ما هنوز اظهاراتی مبنی بر تصمیم ایرانیان برای عدم دنبال کردن ساخت سلاح هسته‌ای نشنیده‌ایم.»

ترامپ با تمجید دوباره از اقدامات نظامی خود علیه ایران مدعی شد: «یکی از پیچیده‌ترین عملیات نظامی در تاریخ را انجام دادیم. همه رهبران جهانی درحال مشاهده این عملیات بودند و یکی از آن‌ها که نام آن را بیان نخواهم کرد به من گفت که کار بسیار خوبی انجام دادید.»

ادعاهای ترامپ درحالی است که مقامات ایرانی همواره تأکید کرده‌اند که سلاح هسته‌ای در دکتترین تارامی و نظامی ایران هیچ جایگاهی ندارد. از طرفی، حتی مقامات آمریکایی از جمله مقامات دولت خود او نیز به این مسئله اذعان کرده‌اند.

از طرفی، او درحالی خود را دغدغه‌مند مردم ایران نشان می‌دهد که در روزهای اخیر، با انتشار پستی در تروث‌سوشال، مردم ایران را به جنگ و «اتفاقاتی بسیار بد و ناگوار» تهدید کرد.

ترامپ در ادامه اظهارات ضدایرانی خود مدعی شد: «تاریخ من این است که این مشکل را از طریق دیپلماسی حل کنیم، اما هرگز اجازه نخواهم داد که حامی شماره یک تروریسم در جهان به سلاح هسته‌ای دست پیدا کند.»

او همچنین گفت: «هیچ کشوری نباید در اراده آمریکا شک کند. ما قوی‌ترین ارتش جهان را داریم. مجبوریم که قوی‌ترین ارتش جهان را داشته باشیم. البته امیدوارم هرگز مجبور به استفاده از آن نشویم.

گروسی: مذاکرات ژنو به اوج خود رسیده و بهتر است نتیجه‌بخش باشد

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی با تایید

۲

نتیجه دوئل دیپلماتیک ایران و آمریکا بر سر دوره‌ی تاریخ چه خواهد شد؟

ساعت صفر در ژنو

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی با تایید

نشست امروز نمایندگان ایران و ایالات متحده در ژنو، در یکی از ملتهم‌ترین مقاطع تاریخی خاورمیانه برگزار می‌شود. تحلیل‌گران و ناظران بین‌المللی این رویداد را نه یک مذاکره معمول، بلکه «نقطه عطف» تقابل دو کشور می‌دانند؛ لحظه‌ای که می‌تواند مسیر منطقه را به سمت یک توافق جامع و تنش‌زدایی پایدار هدایت کند، یا ماشه یک درگیری گسترده و غیرقابل پیش‌بینی را بکشد.

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی با تایید

سیاست روز

خبر
شورش در لیکود؛ نتانیاهو کنترل فراکسیونش را از دست داد

در پی شکست کابینه رژیم صهیونیستی در تصویب مصوبه جنگالی مالیاتی، نشانه‌های آشکار از شکاف و نافرمانی درون‌حزبی در لیکود بروز کرده است؛ رخدادی که حاکی از تضعیف اقتدار بنیامین نتانیاهو در آستانه رقابت‌های داخلی این حزب و احتمال سرایت این شکاف به رأی‌گیری‌های حساس پیش‌رو در کنست است.

به گزارش ایسنا، رسانه عبری «یدیעות آحارونوت» گزارش داد که «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی متوجه شد که نوعی سرکشی در فراکسیون حزب لیکود در کنست در جریان است و شماری از نمایندگان این حزب قصد دارند انضباط ائتلافی را در رأی‌گیری درباره لغو معافیت خرید اینترنتی از خارج (واردات شخصی) تا سقف ۱۵۰ دلار از مالیات بر ارزش افزوده که به تصمیم «بنتسلیل اسمورتیش» و وزیر دارایی مطرح شده بود، نقض کنند.

نتانیاهو در پی تعهدی که به اسمورتیچ داده بود، تلاش کرد این مصوبه در کنست تصویب شود، اما پس از آنکه دریافت در داخل حزیش مخالفت‌هایی وجود دارد، ناچار شد به نمایندگان آزادی رأی بدهد. با این حال، او پشت‌پرده کوشید مصوبه را به تصویب برساند که تکام ماند و در نهایت تنها ۲۵ نماینده از آن حمایت کردند و ۵۹ نماینده با آن مخالفت کردند.

این روزنامه به نقل از یک منبع ارشد در لیکود نوشت: «نتانیاهو کنترل فراکسیون لیکود را از دست داده، زیرا نمایندگان در آستانه انتخابات داخلی (برای تعیین فهرست نامزدهای حزب در انتخابات کنست) قرار دارند و خود را متعهد به گروه‌های فشار و صاحبان منافع می‌دانند.»

طبق این گزارش، «داوید بیتان» رئیس کمیسیون اقتصاد کنست، رهبری این تمرار را بر عهده داشته است. او در پی تصمیم نتانیاهو برای اجازه به «شلومو کرعی» وزیر ارتباطات جهت تشکیل کمیسیون ارتباطات در کنست و دور زدن کمیسیون اقتصاد که قرار بود درباره «اصلاحات» در حوزه رسانه‌ها بحث کند، با نخست‌وزیر دچار اختلاف شد.

بیتان در واکنش اعلام کرد که کمیسیون اقتصاد «مهر تأیید بی‌چون‌وچرای» کابینه کرعی نخواهد بود. به گفته منبع لیکود، بیتان در داخل لیکود، لیکود شماره ۲ ایجاد کرده و به‌صورت تقابلی در برابر نتانیاهو عمل می‌کند؛ اما این رفتار را در انتخابات داخلی و کنفرانس لیکود نیز دیده‌ایم.

کرعی نیز به بیتان حمله کرد و گفت: بیتان برای افکار عمومی دردرس است. او برخلاف منابع راست‌گرایان و رأی‌دهندگان لیکود عمل می‌کند و هرگونه تغییر یا اصلاح در رسانه‌ها مانند سازمان رادیو و تلویزیون را متوقف کرده و باعث معطل ماندن قوانین رسانه‌ای شده است. بیتان در مقابل تأکید کرد رأی‌گیری درباره مالیات بر ارزش افزوده «حمایت از منافع کسب‌وکارهای کوچک و معیشت بسیاری از مردم بود، نه اقدامی علیه ائتلاف.

از افزود: اکثر اعضای ائتلاف، از جمله وزرای لیکود، در رأی‌گیری غایب بودند و تلاش برای شخصی‌سازی موضوع «قریب سیاسی» است. به گفته او، مخالفت با این مصوبه در داخل ائتلاف لیکود گسترده بوده و هیچ اردوگاهی در این موضوع وجود ندارد.

اسمورتیچ نیز نمایندگان و وزرای لیکود که با این مصوبه مخالفت کردند را به پوپولیسم متناقض ملخظات سیاسی شخصی متهم کرد و گفت: چپ اقتصادی در لیکود تلاش می‌کند به بهای خدمت به انحصارها و برای چند رأی در انتخابات داخلی، بر شهروندان پیروز شود. پس از شکست در رأی‌گیری، اسمورتیچ مصوبه جدیدی صادر کرد که واردات شخصی تا سقف ۱۳۰ دلار را از مالیات بر ارزش افزوده معاف می‌کند و این تصمیم از نیمه‌شب گذشته اجرایی شد.

این روزنامه در پایان نوشت پرسش اصلی اکنون این است که آیا این تمرد در لیکود در رأی‌گیری‌های مهم دیگر، از جمله قانون معافیت خریدی‌ها از خدمت نظامی – که نتانیاهو خواهان تصویب آن است‌اما با مخالفت گسترده در لیکود و میان رأی‌دهندگان روبرو‌است – تأثیر خواهد گذاشت یا خیر.

نمایندگان لیکود احساس می‌کنند به دلیل رقابت‌های داخلی و احتمال حذف برخی از آنها از فهرست انتخاباتی آینده، آزادی بیشتری برای اقدام مستقل بر اساس دستورکار شخصی یا ادعاهای ایدئولوژیک دارند و «چیزی برای از دست دادن» نمی‌بینند.

کارشناس معتقدند که روسیه با توجه به مواضع سرسختانه‌ای که دارد به همین راحتی با کشورهای آقماری خودش به توافق نمی‌رسد. اما مشکل اصلی در مذاکرات با اوکراین، پذیرش خواسته‌های روسیه از سوی اوکراین نیست، بلکه تحمیلی است که از ناحیه آمریکا اتفاق افتاده و طی یک سال اخیر فشارهای زیادی از سوی دونالد ترامپ به زلنسکی رئیس جمهور اوکراین وارد شده است تا با پذیرش برخی از خواسته‌های اساسی روسیه شرایط را برای آتش بس و در نهایت خاتمه جنگ و برقراری صلح فراهم کند. به عبارتی ترامپ تلاش دارد تا به سواستفاده از موقعیت خود در رابطه با کمک های مالی و نظامی به اوکراین، مقامات این کشور را به سمت مصالحه‌ای ناخواسته سوق دهد. از این رو باید گفت که روند مذاکرات صلح میان روسیه و اوکراین در بسیاری از موارد ماهوی و ذاتی این کشورها نیست.

آنچه در آغاز ورود به پنجمین سال جنگ روسیه و اوکراین روشن است، تداوم جنگ و عدم پذیرش شرایط و ملاحظات طرفین از سوی دو طرف اصلی ماجراست. دو طرف هم‌چنان به لحاظ کیفی و کمی در سطوح سیاسی و امنیتی و اقتصادی خود را در قدرت می‌بینند از این رو بعید است به این زودی و تحت شرایط تحمیلی حاضر به برقراری آتش بس باشند. در چهار سال گذشته روسیه و اوکراین با هم‌راهی متحدانشان یا به طور مستقل توانستند از پس مشکلاتی از جمله تامین انرژی و سوخت، تامین تجهیزات نظامی و منابع مالی و رفع

سعی دارد تا تاجی ممکن دست به تصرف سرزمین در اوکراین بزند.

در سال نخست جنگ، روس‌ها استراتژی متزلزل و ناپایداری داشتند گرچه با پیشروی به سمت شرق و شمال شرق اوکراین بخش‌هایی را در اختیار گرفتند، اما بعد از آن‌کی‌کف نیز توانست منطقی را آزاد کند و تاحدودی روحیه از دست رفته خود را ترمیم کند اما هیچ‌کدام از تحولاتی که اتفاق افتاد نه پایدار بود و نه توانست راه‌حلی برای این بحران باشد.

شکست دیپلماسی؛ از استانبول تا ژنو

در این سال‌ها کشورهای مختلفی در قالب میانجی‌گر تلاش کردند تا راه‌حلی دیپلماتیک برای این بحران پیدا کنند، اما نه نشست چند دستاوردی برای اوکراین داشت، نه مذاکرات استانبول نتیجه‌ای در بر داشت. موارد مشابه دیگر نیز هیچ‌کدام برای حل بحران مسکو و کیف راهگشا نبودند. از یک سال پیش نیز به رهبری ترامپ و تلاش‌های ایالات متحده فشارهایی به طرفین وارد شد تا مذاکرات صلح را آغاز کرده و به یک توافقی برسند. پیشه‌اندانی متعهد شرکت در بهره برداری از معادن اوکراین تا تحریم‌های متعددی که علیه روسیه اعمال شد از جمله فشارهایی بود که از سوی آمریکا برای وادار کردن اوکراین به آمدن پای میز مذاکره انجام شد. در عین حال تناقض جزی مواضع کشورهای اروپایی حامی اوکراین با مواضع تازه دونالد ترامپ رهبر جمهور آمریکا توانست تلاش‌های آمریکا برای میانجی‌گری میان دو کشور را تاکنون به نمر برساند.

تحریم‌های گسترده برآیند بنابراین وقتی دو طرف اصلی هم‌چنان بر تقاب قوت خود تکیه دارند چشم‌اندازی برای حل و فصل سیاسی و دیپلماتیک این مناقشه وجود ندارد و اگر مذاکرات و توافقی هم در آینده نزدیک با میانجی‌گری و اصرار آمریکا اتفاق افتاد به دلایل فوق پایدار نخواهد بود.